

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Galeria konwencji i form widowiskowych, PG_00177267						
Kierunek studiów	Sztuka kreatywnego pisania (O)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2025/2026		
Poziom kształcenia	I stopnia - licencjackie		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć fakultatywnych		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	1		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	2		Liczba punktów ECTS		2.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Filologii Polskiej -> Zakład Teorii Literatury i Krytyki Artystycznej						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Anna Reglińska-Jemioł				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	0.0	30.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		2.0		18.0	50
Cel przedmiotu	Student poznaje podstawowe kategorie określające poszczególne formy teatralne i konwencje sceniczne, na przykład w oparciu o konkretne przykłady dramatów/przedstawień teatralnych. Poglębia znajomość specyfiki języka teatralnego. Student potrafi przywołać podstawowe terminy pojęć konwencji teatralnych w oparciu o przykłady z historii teatru i form widowiskowych (na przykład: ciało, dekoracja, gra, iluzja, inscenizacja, konwencja, przestrzeń sceniczna, relacja scena-widownia, teatralność). Zestawienie historycznie zmiennych form teatralnych i widowiskowych ma mu uświadomić ich zależność od czynników pozaartystycznych, jak system sprawowania władzy, struktura społeczna, konwencje kulturowe (w tym medialne konwencje przedstawieniowe, konwencje językowe, etc.) Student posiada podstawową wiedzę na temat budowy dzieła teatralnego, widowiska w kontekście innych gałęzi sztuk (sztuk plastycznych, muzycznych, etc.)						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[SKPL3_W04] Zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wybrane dzieła z zakresu historii literatury i sztuki polskiej i powszechnej, kierując się kryteriami literaturoznawstwa, w szczególności historii literatury.	Student posiada wiedzę o powiązaniach historii konwencji widowiskowych z literaturoznawstwem oraz naukami o sztuce i mediach (także z uwagi na dominującą rolę literatury w teatrze XVII-XIX wieku). Potrafi dokonać charakterystyki zjawisk teatralnych (w tym dramatów) jako wyznaczników obowiązującej konwencji scenicznej. Ma także świadomość zależności konwencji widowiskowych obowiązujących w danej epoce od uwarunkowań kulturowo-społecznych.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SW3] opracowanie tekstowe/ praca pisemna
	[SKPL3_K02] Jest gotów do konfrontowania i weryfikowania oceny własnych i innych prac artystycznych, krytycznych i użytkowych w oparciu o merytoryczne opinie specjalistów, w tym z zakresu literaturoznawstwa.	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy o formach teatralnych i konwencjach scenicznych. Rozumie potrzebę uczenia się oraz nieustannego rozwijania kwalifikacji jako badacza przeobrażeń konwencji scenicznych, których ślady odnajduje we współczesnych utworach dramatycznych i spektaklach.	[SK2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SK5] realizacja zadania problemowego
	[SKPL3_U04] Potrafi wykorzystywać metody i teorie, szczególnie z dziedziny literaturoznawstwa, do analizy i interpretacji tekstów kultury.	Student potrafi operować terminologią związaną z historycznie zmiennymi modelami teatru, typami widowisk i konwencjami scenicznymi. Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą metodologii badań nad historycznymi przeobrażeniami konwencji przedstawieniowych oraz ich tendencji rozwojowych. Potrafi weryfikować sądy dotyczące kulturowej funkcji analizowanych widowisk w danym okresie.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/ raport
Treści przedmiotu	Problematyka zajęć łączy się z przeglądem wybranych (historycznie zmiennych) form teatru i konwencji widowiskowych, także wybranych koncepcji inscenizacyjnych (z uwzględnieniem przykładowo organizacji przestrzeni scenicznej, rozwiązań scenograficznych, czy gry aktorskiej). Zajęcia mają charakter programu autorskiego, a więc poruszane treści szczegółowe zależą od osoby prowadzącej i podejmują różną tematykę - zawsze jednak w kontekście tematu przewodniego: <i>galerii konwencji i form widowiskowych</i> .		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	Czynny udział w zajęciach, systematyczne przygotowywanie w formie ustnej i/lub pisemnej zadań wskazanych przez osobę prowadzącą.	51.0%	60.0%
	Wykonanie pracy w formie przygotowanego portfolio z tematyki poruszanej na zajęciach lub zaliczenie kolokwium z tematyki zajęć lub pisemne opracowanie zagadnienia wybranego przez osobę prowadzącą.	51.0%	40.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Każdorazowo na początku semestru osoba prowadząca ustala zestaw pozycji wykorzystywanych podczas zajęć. Może także wybrać teksty spoza tej listy. Literatura wykorzystywana podczas zajęć: <i>Historia teatru</i>, pod red. Johna Russella Browna, przeł. H. Baltyn-Karpińska, Warszawa 1999 (wybrane rozdziały). D. Kosiński, <i>Teatra polskie. Historia</i>. Warszawa 2010 (wybrane rozdziały). B. Król-Kaczorowska, <i>Teatr dawnej Polski. Budynki. Dekoracje. Kostiumy</i>, Warszawa 1971. J. Limon, <i>Między niebem a sceną. Przestrzeń i czas w teatrze</i>, Gdańsk 2002. Tu rozdz.: Tworzywa i konteksty. P. Pavis, <i>Słownik terminów teatralnych</i>, st. wstępne A. Ubersfeld, przeł., oprac. i uzupełn. S. Świontek, Wrocław 1998. J.-M. Pradier, <i>Ciało widowiskowe. Etnoscenologia sztuk widowiskowych</i>, przeł. K. Bierwaczonek, Warszawa 2012, Nowoczesna Myśl Teatralna. Tu rozdz.: <i>Materia namiętności</i> oraz rozdz. <i>Stół sekcyjny, ciało i emocja</i>. <i>Problemy teorii dramatu i teatru</i>, wyb. i oprac. J. Degler, Wrocław 1988 (i wyd. późniejsze) Tu: Część III: Sztuka teatru. D. Ratajczakowa, <i>Galeria gatunków widowiskowych, teatralnych i dramatycznych</i>, Poznań 2015. Z. Strzelecki, <i>Konwencje scenograficzne od antyku do współczesności</i>, Warszawa 1973.
-----------------------	-------------------------	--

	Uzupełniająca lista lektur	Uzupełniająca: M. Berthold, <i>Historia teatru</i> , przeł. D. Żmij-Zielińska, Warszawa 1981 (wybrane rozdziały). Ch. Blame, <i>Wprowadzenie do nauki o teatrze</i> , przeł. W. Dudzik i M. Leyko, Warszawa 2005, Nowoczesna Myśl Teatralna. P. Pavis, <i>Współczesna inscenizacja. Źródła, tendencje, perspektywy</i> , przeł. P. Olkusz, Warszawa 2011, Nowoczesna Myśl Teatralna. Z. Raszewski, <i>Krótką historia teatru polskiego</i> , Warszawa 1977. Przykładowe teksty źródłowe: Joseph Furtenbach, <i>O budowie teatrów</i> , oprac. Z. Raszewski, Gdańsk 2009, Teatroteka, t. 13. Carlo Goldoni, <i>Teatr komediowy</i> , oprac. J. Dygul, Gdańsk 2011, Teatroteka, t. 19. Franz Lang, <i>O działaniu scenicznym</i> , przekład i komentarz J. Zaborowska-Musiał, wstęp B. Judkowiak, Gdańsk 2010, Teatroteka, t. 18. Antoine François Riccoboni, <i>Sztuka teatru</i> , oprac. M. Dębowski, Gdańsk 2005, Teatroteka, t. 3. Max Reinhardt, <i>O teatrze i aktorze</i> , oprac. M. Leyko, Gdańsk 2004, Teatroteka, t. 2. Niccolò Sabbatini, <i>Praktyka budowania scen i machin teatralnych</i> , oprac. B. Judkowiak, Gdańsk 2008, Teatroteka, t. 8. Oskar Schlemmer, <i>Eksperymentalna scena Bauhausu</i> . Wybór pism, oprac. M. Leyko, Gdańsk 2010, Teatroteka, t. 17. Richard Wagner, <i>Dramaturgia opery</i> , przeł. M. Kasprzyk, oprac. A. Igielska i K. Kozłowski, Gdańsk 2009, Teatroteka, t. 15.
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	W związku z autorskim charakterem programu zajęć (zależnym całkowicie w kształcie od osoby prowadzącej) przybliżane treści każdorazowo mogą podejmować odmienne zagadnienia, zawsze w oparciu o ogląd wybranych konwencji widowiskowych, form i gatunków teatralnych. Przedmiotem szczegółowej analizy może stać się przykładowo: spektakl jako model widowiska kulturowego, specyfika wybranych gatunków teatralnych (na przykład dramatyczno-muzycznych), "gry" z historią i tradycją w świecie widowisk.	
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.